

Formanden:

Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Beslutningsforslag nr. B 39 taler om en meddelelse for offentligt ansatte ved uredelighed i den offentlige forvaltning og ved åbenbart misbrug af offentlige midler – men hvorfor egentlig kun en meddelelse, hvorfor ikke en meddeleligt?

Det er vel enhver offentligt ansats pligt at anvende de ressourcer, som skatteborgerne stiller til rådighed for de offentlige funktioner på en så anstændig, ja, jeg havde nær sagt på en så ydmyg måde som muligt; midler, som skatteborgerne anser skal anvendes til fælles bedste og til gavn for alle borgerne.

Men o.k., en generel pligt er måske at stramme den for meget, idet nogle ansatte herved kunne få det dårligt ved absolut at skulle berette om fråds og overforbrug og vennetjenester. Så den byrde, det krav at lægge på deres skuldre, kunne man måske godt være foruden og så bare fastholde retten.

Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti finder, at direkte tilraning af offentlige midler til eget privat forbrug i form af middage, rejser og anden form for fråds, er en ganske umoralsk foreteelse.

Vi ønsker, at det skal stå lysende klart, at det er enhver offentligt ansats ret og måske også moralske pligt at melde sådanne misforhold enten ved at bringe sagen videre til en direkte overordnet eller om nødvendigt højere op i hierarkiet eller til pressen.

Kl. 15.10

Jeg vil dog samtidig påpege, at vi ikke er interesseret i en form for angiverisystem, så der er ingen tvivl om, at der her lægges op til et system, der balancerer på en knivsæg. Jeg vil også påpege, at alle her i landet har deres grundlovssikrede ret til at tale frit. Men enhver er selvfølgelig underlagt de rimelige, loyale hensyn, der skal tages omkring ens stilling i en hvilken som helst offentlig organisation.

Der tales i beslutningsforslaget om, at der skal inkorporeres et værn mod, at en meddelelse fra en ansat får ansættelsesmæssige konsekvenser. Lige netop dette er jo nok det vanskeligste område i beslutningsforslaget. Vi har også her i landet set eksempler på, at ansatte er blevet fyret på grund af omtale af misforhold i virksomheden eller i funktionen.

Selv i en statslig organisation er en medarbejder i en styrelse blevet fyret, fordi han påpegede,

at pensionisters udskiftning af gamle vinduer i deres huse ikke gav den effekt på varmeregningen, de var blevet lovet. I denne ordning var der nærmest tale om, at de, der fik mest ud af den ordning, var energikonsulenterne, og at pensionisterne stod tilbage med dyre huslejer, som de i dag næsten ikke har råd til at betale.

Resultatet af en sådan påpegning af et helt igennem mislykket projekt fra en medarbejder i Energistyrelsen medførte reelt set en fyreseddel. Det er ganske uanstændigt, og det må være tegn på en besynderlig ledelse, at man ikke kan tåle en saglig kritik af et uigenomtænkt projekt. Måske kan det ikke bevises. Det er altid svært i sådan nogle sammenhænge, der er jo altid begreber som samarbejdsvanskeligheder eller strukturændringer, som kan bløde op på en fyring. Således er en opbygning af et værn mod en dårlig chefs reaktion på en melding om uretmæssig anvendelse åbenbart nødvendig.

Dansk Folkeparti finder intentionerne i beslutningsforslaget B 39 gode, og vi er positive over for en videre bearbejdelse i udvalget og ser frem til en dybtgående undersøgelse og ikke mindst løsning på problematikken. Det udvalg, som justitsministeren har omtalt, Jens Peter Christensen-udvalget, finder vi vil være en god måde at få afklaret yderligere problematikker på.

Så vil jeg kort slutte af med B 40. Det er et beslutningsforslag, der går på at fremme offentligt ansattes deltagelse i den offentlige debat, og det er et meget vanskeligt emne. Det tror jeg også at forslagsstillerne har erkendt, idet de skriver:

»... at tage nødvendige og relevante initiativer til at fremme en målsætning i den offentlige forvaltning om, at den offentligt ansatte i væsentligt større omfang end i dag, deltager aktivt i den offentlige debat.«

Men hvilke initiativer skulle man der tage? Det bliver da svært at lave en lovgivning om, at offentligt ansatte skal deltage mere i den offentlige debat. I dag har alle som tidligere nævnt jo deres grundlovssikrede ret til at udtale sig, som man vil under ansvar selvfølgelig, og derfor anser vi dette her beslutningsforslag for at være så problematisk, at vi ikke kan støtte det.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg fandt lige ud af ved hjælp af den sidste ordførers afsluttende bemærkning, at vi behandler